

यथा । अग्रे यज्ञस्य चेततः” इति । यज्ञस्याग्रे उपक्रमे सर्व्वं कर्त्तव्यं चेततः चेतयमानस्य यस्याग्नेः श्रियः स्वारूढाः स्वस्मादेव प्ररूढाः अपराधिनादित्यर्थः । दृष्टे दर्शनाय नाश्रियो भवन्ति वीरवतः पुत्रवतः पुरुषस्य रयिर्धनं दर्शनीयं । यथा भवति तद्वत् सोऽग्निः श्रीमानिति भावः ॥

अथ चतुर्थी । “अदाभ्यः पुर एता [१] । अग्निर्विशां मानुषीणाम् । तूर्णी रथी सदानवः” इति । मानुषीणां विशां देवपरिचरभूतानाम् अग्निः पुरत एता । केनचिदप्यदाभ्यः हिंसितुमशक्यः तूर्णिः तरणहेतुः, सर्व्वं ह्येष तरतीति ब्राह्मणम् । रथी रथवान् । अतएव रथीरध्वराणामिति आम्नातम् । सदा सर्व्वदा नवः अभिनवः ॥

अथ पञ्चमी । “नवः सोमाय वाजिने । आज्यं पयसोऽजनि । जुष्टं शुचितमं वसु” इति । वाजिने अन्नवते सोमाय नवं नूतनमाज्यं पयसोऽजनि उत्पन्नं तच्च जुष्टं प्रियं शुचितमम् अत्यन्तं शुद्धं वसु श्रेष्ठं ॥

अथ षष्ठी । “नवः सोम जुषस्व नः । पीयूषस्येह त्वप्नुहि । यस्ते भाग च्छतावयम्” इति । हे सोम नवमिदमाज्यं जुषस्व नोऽस्मदीयस्य पीयूषस्य अमृतसमानस्याज्यस्य भोगेन इह कर्मणि त्वप्नुहि त्वप्नो भव । यस्तवास्मिन् च्छतौ कालविशेषे देवैः कल्पितो भागः सोऽयमाज्यरूपः । एताश्चतस्र आज्यभागयोः ॥

अथ सप्तमी । “नवस्य सोम ते वयम् । आ सुमतिं वृणीमहे [२] । स नो राख सहस्रिणः” इति । हे सोम नवस्य